

От стр. 2

ЗА СЕКТИТЕ И ЕРЕСИТЕ

Те не отричат истината, но се опитват да я предадат по различен начин.

Когато апостол Петър пише за въвеждането в църквата на "гибелни ереси", той има предвид не различно мислене по дадени Библейски истини, а отричане на определени Библейски истини.

Отричат Божествеността на Христос, че Той е Господ, равен на Отца.

Отричат Божието триединство, вечните мъки, всеобщата и всемирна изкупителна жертва на Господ Исус Христос, възкресението на мъртвите и други.

Ерес е разпространяването на такива лъжливи учения, които отричат основните Библейски истини, с които се събаря основата на вярата в живия Бог. Ерсите и еретичите, които разпространяват каквито и да са ереси, са гибелни за църквата.

Но когато някой представя разбирането на своя църква за "най-правилно" и осъжда други-

те, той се изявява като сектант, нарушава братския дух и става вреден за църквата. Учениците на Исус искаха да покажат голяма ревност в своята вяроност и служение. Йоан отива при Исус и Му казва: "Наставниче, видяхме един човек да изгонва зли духове в Твое име и му забранихме, защото не следва с нас. А Исус му каза: Не забранявайте, защото, който не е против нас, е откъм нас (Лука 9:49-50). Едно самарянско село отказа да приеме Исус. Като видяха това, двамата братя Яков и Йоан възнегодуваха и, за да покажат своята ревност в защита на авторитета на своя Учител, Му казват: "Господи, искаш ли да запоядаме да падне огън от небото и да ги изстреби?" Те бяха забравили съветът, който Христос им даде, когато ги изпрати да проповядват: "И ако някой не ви приеми, когато излизате от онзи град, отърсете и праха от краката си за свидетелство против тях". Зато-

ва Христос ги изобличи: "Вие не знаете на какъв дух сте, защото Човешкият Син не е дошъл да погуби човешки души, а да спаси" (Лука 9:5, 52-55).

След денят на Петдесетница Святият Дух започна да действа с голяма сила и да изявява Христос като Господ и Спасител. Святият Дух заведе апостол Петър в дома на Корнилий, за да доведе и езичниците до спасение. Но другите ученици почнаха да обвиняват апостола, че е влязъл при необрезани човеци, при езичници, и е ял с тях. Заслепени от своя сектантски дух, те не могат да видят чудното дело на Святият Дух и премахнатата преграда между юдеи и езичници.

Ръководени от този сектантски дух юдеите не приеха Христос. "При Своите Си дойде, но Своите Му не Го приеха" (Йоан 1:11). Отхвърлиха Го. Обвиняваха Го, че има бяс, че богохулства и накрая Го убиха. Христос ни предуп-

реждава, че хората, водени от този сектантски дух в Божието име ще преследват Божиите чада. "Ще ви отлъчат от синагогите... всеки, който ви убие, ще мисли, че принася служба на Бога (Йоан 16:2). Тези Божии служители, които искат да се покажат много "правоверни" като книжниците и фарисеите, да помнят думите на Гамалиил да не се намерят боготпротивници (Деян. 5:39).

Към която и църква да принадлежиш, дали си само член в нея, или пастир, или епископ, не забравяй, че и вярващите от другите църкви са твои братя и сестри. Бог не ни е изпратил да казваме, че ние сме най-прави и да раздаваме правосъдие над тези, които не мислят като нас. Бог ни е изпратил да кажем на хората, че те имат Спасител. Да се пазим от лъжливите учения, които довеждат до гибелни ереси. Да се пазим и от сектантския дух, който може да ни възгордее и да убие любовта

към ближния, за когото Христос също е пролял Своята кръв.

И накрая нека си послужим с думите на апостол Павел, който казва, че няма юдеин, нито грък, няма роб, нито свободен, защото ние всички сме едно в Христос Исус (Гал. 3:28). Христовите ученици бяха наречени "християни" и нищо повече (Деян. 11:26) Можем ли и ние да кажем - **ако сме в Христос Исус ние всички сме едно и няма православен, няма католик, няма протестант, а само християни, които изповядват своята вяра в Исус Христос като свой Господ и Спасител** и се стараят да му служат. Не можем ли да кажем това, значи ние сме в лоното на тази или на онази секта, но не сме в Христос Исус и в Неговата църква. *И накрая, да не се окаже, че сме много добри протестанти, католици и православни, но много лоши християни и да чуем думите:* "Аз никога не съм ви познавал; махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие" (Мат. 7:23) Да не бъде за никого!

П-р Христо КУЛИЧЕВ

ЕДИН НЕВЕРОЯТЕН ДЕН ОТ ИСТОРИЯТА НА ХАИТИ

защото американците не можели да разберат важността на този невероятен ден и искат да отидат на работа както

обикновено. Не забравяйте, че само преди около 6 години бивш президент на Хаити призова нацията да се обедини, като се покори на Сатана.

Това не е „Минута мълчание за починалия“ или нещо подобно, нещо незначително. Това е истинско посвещение на народа на Хаити. Докато стоях цяла вечер, аз можех да слушам богослуженията от близката църква.

Богослуженията продължиха през целия ден.

Нека ви кажа това, което видях и почувствах днес.

Пениел и аз планирахме пътуване до долината на Арбонит днес. Правилно ли или не, единствената възможност да се стигне до там е с рейса. Излязохме от къщи към 7:30 ч., улиците бяха препълнени с добре облечени хора, които отиваха към различни църкви. Звуци от християнска музика изпълваше пространството. Моето наблюдение беше, че няма трафик на коли по улиците на Порт-о-Пренс. Те винаги са претоварени и кола до кола. Тази сутрин имаше само няколко превозни средства по пътищата, няколко малки автобуси, няколко ав-

тобуса на ООН и военни превозни средства, както и няколко частни автомобили. Обикновено улиците са задръстени от много пешеходци. Днес имаше само няколко добре облечени хора за църква.

Следващото наблюдение беше, че всичко е затворено. Ние не можахме да намерим нито една отворена бензиностанция. Не вървяха междуградските автобуси. Като се има предвид, тротоарите са обикновено препълнени с милиони на улица Вендерс, ние видяхме само няколко пешеходци тук и там. Огромният външен пазар близо до кея, където хиляди работят всеки ден беше празен.

Къде са всички хора? Те бяха

в църкви и на импровизирани служби в уеб сайтове. В лагерите за бездомни също имаше служби. Навсякъде хората се събираха, за да се поклонят и да се молят. Не, аз не виждах никоя шаманска, ислямска или будистка служба. Тази сцена се повтаряше през целия ден в града.

Тази вечер пастор Игнас, който споделяше стая с мен ме попита: "Може ли все още хората да казват, че Хаити е вулду-страна?"

"Какво става и продължава да се случва в Хаити след земетресението? **Бог е в Хаити, защото народът на Хаити знае как да се моли.** Има огромен изблик на Божията сила тук в резултат на молитвата. Аз от двадесет години се моля Евангелието да промени културата на Хаити. И аз виждам, че Бог прави това дело. Нация, която е била под господството на Сатана, се обръща към Бог с обща ангажираност. Нека се молим за възраждане. „

Джери Мил

Едно бедно момче продавало дрехи от врата на врата, за да плати за своето образование. Един ден то видяло, че има само 10 цента в джоба си. То било гладно и решило да помоли за малко храна в следващата къща, до която стигне. Гладът му обаче изчезнал, щом зърнал красивата млада жена, която му отворила вра-

ПЛАТЕНО ИЗЦЯЛО С ЧАША МЛЯКО

тата. И вместо за храна, той помолил за чаша вода. Жената видяла, че момчето било много гладно и вместо вода му донесла огромна чаша с мляко. То я изпило много бавно и после попитало: „Колко ви дължа?“

„Нищо не ми дължите“ - отвърнала тя. - "Моята майка ни учеше да не приемаме нищо в замяна на проявената доброта“.

"Тогава ви благодаря от цялото си сърце!" - отговорило момчето.

Когато Хауърд Кели напуснал къщата, той не само се чувствал физически по-добре, но и възвръщан вярата си в Бог, която почти никога не го била напускала.

Години по-късно, същата млада жена се разболяла много

тежко. Местните лекари били объркани и изпратили младата жена в голям град, където смятали, че специалистите ще могат да диагностицират това рядко заболяване. Д-р Хауърд Кели бил повикан за консултант. Когато чул името на града, в който тя живеела, един спомен изплувал пред очите му. Той станал и отишъл в нейната стая. Влизайки там, той мигновено я разпознал. Върнал се в стаята за консултации решен да направи всичко по силите си, за да спаси живота ѝ.

От този ден нататък, той обръщал специално внимание на този случай. След дълга битка, войната най-накрая била спечелена. Д-р Кели бил дал инструкции болничната сметка да му бъде изпра-

тена за одобрение. Когато получил фактурата, той я прегледал, написал нещо в полето и я изпратил в нейната стая.

Отваряйки плика, тя си мислела, че вътре ще намери фактура, която ще изплаща до края на дните си. Когато най-накрая отворила плика, нещо привлякло вниманието ѝ върху полето на фактурата. Тя прочела следните думи: **Платено изцяло с чаша мляко: Д-р Хауърд Кели.**

Радостни съзљи изпълнили очите и сърцето ѝ. Тя прошепнала: „Благодаря Ти, Господи, че любовта Ти е докоснала ръцете и сърцата на хората“.

Казват, че хлябът, който си хвърлил във водата, се връща при теб. Едно добро дело, което си

извършил днес, може да се върне при теб или на някой, който обичаш тогава, когато най-малко очакваш. Ако това добро не ти се върне, то поне си направил света малко по-различен. А не е ли в крайна сметка точно за това животът? Най-трудният урок в живота е да се научим кои мостове трябва да преинемем и кои трябва да изгорим... Много хора преминават покрай нас през живота ни, но само истинските приятели оставят своя отпечатък в нашите сърца.

Исус е нашият най-добър и верен Приятел, който плати цената за нашите грехове изцяло. За да умилостиви Божието справедливо сърце, Той плати цената за нас веднъж завинаги като проля собствената си свята кръв, за тези, които повярват в Него и приемат Неговата свобода и приятелство.